

LEEF-TIJD

Geplaatst op zaterdag 1 juni 2013

Morgen is het zover. Mijn 60e levensjaar begint. Dit betekent - begrijp mij goed - dat ik 59 jaar word. 30 jaar was okay, 40 jaar vond ik - na een paar moeilijke jaren - geweldig en 50 was even slikken. Maar 60 in het verschiet? Het voelde als een barriere die genomen moest worden met gegarandeerd verlies. Ik ben voor vieren, maar wel op eigen wijze en iedereen is vrij om te komen of niet. Deze keer vroeg ik mij af . wil ik het vieren? Eigenlijk vreemd, want het is mijn ervaring dat het leven tot nu toe alleen maar beter is geworden.

Opeens ging de knop om. 'Ik begin NU met vieren', dacht ik. Het wordt gewoon een heel feestjaar. En zo komen morgen dus, verdeeld over de dag, mijn vriendinnen. Ik heb tijd voor een ieder. We gaan wandelen, lekker eten, bijpraten en ik laat mij natuurlijk ook verrassen . of niet. Enkele genodigden konden niet en hebben mij uitgenodigd voor een etentje, een avondje uit of iets wat ik mag kiezen. En volgend jaar luid ik het feestjaar uit met ons gezin. Hoe? Nog geen idee. En weet je, sinds ik dit besluit heb genomen, ben ik helemaal niet meer bezig met hoe 'oud' ik ga worden. Eerlijk gezegd begin ik gewoon aan de volgende 30 jaar.

En of het zo moet zijn, zag ik recent een interview met Jack Spijkerman. Zijn levensmotto blijkt te zijn: Vandaag is het feest. De serieuze interviewer, een realist, zei daarop: 'Maar het is toch niet altijd feest Jack?' Waarop Jack het volgende antwoordde:

'Weet je, op je verjaardag ben je altijd vrolijk. Hoe komt dat? Dat kun je blijkbaar oproepen. Dus ik word elke dag wakker en ik lees op de muur naast mijn bed: Vandaag is het feest. En inderdaad, soms constateer je wel eens dat het geen feestdag was. Dat je moeder overleden is, je kind ziek is of iets anders. Maar dan ga ik er vanuit dat het de volgende dag wel weer een feestdag is'.

Bijzonder vond ik het, en het klonk oprecht. Ik weet ook dat Jack zijn tegenslagen heeft gehad en nog wel publiekelijk. Eigenlijk doe ik nu een beetje met Jack mee en dat voelt goed.

Enkele dagen geleden gaf een dierbare vriendin met in het vooruitzicht mijn feestje, het woord leeftijd een heel andere wending. In plaats van leeftijd: LEEF-TIJD! Dit is wat ik nu helemaal voel. Het maakt niet uit welk getal er voor je levensjaar staat. Het gaat erom het leven te leven met alles er op en er aan. En zoals Jack zegt: Soms blijkt een dag geen feest te zijn geweest. Maar morgen kan het zomaar weer wel zo zijn .